

Les extincions canvien el món

Els humans hem fet desaparèixer el 60% de mamífers, aus, peixos i rèptils en els últims 50 anys

Hi ha menys ocells i papallones a la Mediterrània | ND

La principal causa de la davallada d'ocells i papallones a la Mediterrània és la sequera, com han posat de relleu dos programes de seguiment -d'ocells i papallones- que funcionen a Catalunya de de fa 17 i 25 anys respectivament. L'Institut Català d'Ornitologia (<http://ornitologia.org/ca/>) i el Museu de Ciències Naturals de Granollers (<http://www.museugranollersciencies.org/>) n'han publicat els resultats recentment en un informe científic (https://www.nature.com/articles/s41598-019-42171-4.epdf?shared_access_token=dDK2d8um-PSmGqEndp1bxtRgN0jAjWel9jnR3ZoTv0OZmV7y8nTiltNZ9kfkIKHqNqufKIyeCRu5XFNdscyPxGLBy-s8VZLHg8xiSEEvYWZjcb9Xmp4KtazbZwJIT_vhX3emhshwAPUd-ZP5TWbsHw%3D%3D) a la revista *Nature*.

Quant als vegetals, des de 1750 han desaparegut prop de sis-centes espècies conegudes, segons una anàlisi més global, publicada a *Nature ecology and evolution* (<https://www.nature.com/articles/s41559-019-0906-2>). La reflexió que fan els experts és que el nombre d'espècies que han desaparegut abans de ser classificades pot ser molt superior. Perquè importa la pèrdua de biodiversitat?

Les plantes són el suport de la vida a la Terra. Proporcionen l'oxigen que respirem, els aliments que mengem i constitueixen el pal de paller dels ecosistemes mundials; per tant, la desaparició de plantes no hauria de ser una bona notícia per a les altres espècies. Perquè les conseqüències són sistèmiques.

La pèrdua de biodiversitat provoca que els ecosistemes se simplifiquin. S'ha constatat que

fa cinquanta anys la Mediterrània era molt més complexa que no és pas ara; hi havia grans tonyines, tortugues i altres animals que interactuaven. La sobrepesca fa que els animals marins siguin cada cop menys; i aquesta minva, al seu torn, desajusta la regulació de poblacions d'animals de creixement ràpid, com ara les meduses.

La pèrdua de biodiversitat comporta l'homogeneïtzació dels ecosistemes. Les espècies d'ecosistemes homogeneïtzats viuen menys temps. L'extracció de recursos marins per la pesca ha fet disminuir la mesura dels peixos. Actualment hi ha un debat amb el dubte de fons de si les poblacions de sardines o de seitons podran sobreviure cas que se segueixi el mateix ritme d'extracció.

La pèrdua de biodiversitat banalitza les comunitats afavorint les espècies invasores. La desaparició d'espècies autòctones «especialistes» en els ecosistemes baixa la capacitat de resposta front flagells i plagues. Els vegetals més «generalistes», per exemple, dediquen poca energia a la producció de teixits especialitzats, com ara les cutícules que fabrica la vegetació mediterrània, costoses de sintetitzar. Així, els qui viuen d'ells ho tenen més fàcil per atacar-los. Per tot plegat, en resulta que els ecosistemes complexos són més estables.

Ara bé, com a part integrant de la biosfera, els humans no podem deixar els ecosistemes sense tocar, hem de sobreviure. El problema és la velocitat amb què transformem els ecosistemes recentment i l'increment de població, que demana més matèria i més energia. Des de 1970 els humans hem fet desaparèixer el 60% de mamífers, aus, peixos i rèptils, segons un informe de la WWF (<https://www.wwf.org.uk/updates/living-planet-report-2018>) de 2018.

Com podem assolir el compromís per mantenir la biodiversitat i aprofitar els recursos que necessitem per a viure? Sabent que en alguns casos els esforços assolits en espècies concretes han donat resultats; podem exigir als líders mundials, les empreses i els ciutadans esforços més ambiciosos per ajustar-se a l'escala que caldria per no perpetuar aquesta despesa de matèria i energia que tant afecta l'entorn en què vivim. Cal aturar la disminució de la vida silvestre afrontant la desforestació, el canvi climàtic i la contaminació.

Justament, per qui pensi que els articles que escrivim en aquest sentit són molt catastrofistes, només recordem que els periodistes de diaris internacionals (<https://www.theguardian.com/us-news/2018/dec/15/to-take-on-climate-change-we-need-to-change-our-vocabulary>) han decidit agreujar el seu vocabulari perquè consideren que, malgrat el que s'explica, hi ha poca resposta front el canvi global que provoquem els humans.

I, d'una altra banda, «Ens estem quedant sols» és el títol proposat per gestors de la biodiversitat a Catalunya per la jornada «Catalunya perd biodiversitat i necessitem un canvi (http://www.creaf.cat/sites/default/files/events/documents/programa_ipbescat.pdf) », que se celebrarà el 21 de juny, organitzada pel CREA (<http://www.creaf.cat/>), el Centre Tecnològic i Forestal (<http://www.ctfc.cat/>) (CTFC), el Departament de Territori i el Consell Assessor per al Desenvolupament Sostenible de Catalunya (CADS (<http://cads.gencat.cat/ca/inici>)). La recomanem per a fer-nos càrrec de la situació de boca dels qui treballen quotidianament per mirar de conservar-la.